

ABSTRAKT

Tato diplomová práce se zabývá komunikačními schopnostmi osob se středně těžkým mentálním postižením v institucionální péči. Teoretická část práce je rozdělena do tří kapitol. První kapitola se zaměřuje na dospělé osoby se středně těžkým mentálním postižením. Nejprve definuje a charakterizuje dospělost, dále vymezuje a klasifikuje mentální postižení a v poslední řadě charakterizuje dospělého jedince s mentálním postižením. Další kapitola je věnována komunikaci, která je zde vymezena společně s komunikační schopností. V rámci této kapitoly jsou také podrobněji popsány symptomatické poruchy řeči u mentálního postižení, jednotlivé jazykové roviny a vliv mentálního postižení na ně. Poslední kapitola teoretické části přibližuje podporu mentálně postižených osob v rámci sociálních služeb. Nejdříve se zaměřuje na historii sociálních služeb pro osoby s mentálním postižením, poté na legislativní upevnění sociálních služeb. V závěru pak kapitola popisuje některé druhy a formy sociálních služeb. Praktická část obsahuje zpracování kvalitativního výzkumného šetření, které bylo provedeno s osobami se středně těžkým mentálním postižením v institucionální péči. Hlavním cílem výzkumného šetření bylo analyzovat komunikační schopnosti osob se středně těžkým mentálním postižením. Na základě stanoveného hlavního cíle byly stanoveny dílčí cíle práce a výzkumné otázky, které byly zaměřeny na jednotlivé jazykové roviny. Ve výzkumném šetření byly zpracovány případové studie čtyř dospělých osob s mentálním postižením. V závěru byly shrnuty výsledky výzkumného šetření a uvedena doporučení pro speciálně pedagogickou praxi.

KLÍČOVÁ SLOVA

komunikační schopnost, narušená komunikační schopnost, mentální postižení, sociální služby, jazykové roviny, dospělá osoba